

Utazás az asztrávilágok birodalmában

Vissza a főmenübe

Asztrálutazás, reinkarnáció menü

Asztrálutazás élmények
(menü)

Találkozás a Szellemi
Vezetővel

Emlékek felidézése I.

Emlékek felidézése II.

A múlt üzenete I. (új)

A múlt üzenete II. (új)

Lélekbúcsú (új)

Lélek a köztes létben a
halál után (új)

Oh Rómeó, miért vagy te
Rómeó? (új)

Találkozás a Lámákkal
(új)

Találkozás a koponyával
(új)

Aktuális

Regisztráció a hírlevélre

Bemutatkozás és ars
poetica

Elérhetőség

Reklámozási lehetőségek

E-mail küldése

Beállítás kezdőlapként

Hozzáadás a
kedvencekhez

Mottó: Tekints áldottnak mind
Tedd mindet tisztává, maj
értelmet és tedd súlyossá a
TUDATOSAN
(Thon)

A múlt üzenete I

Korábbi életek meglátogat
és azok karmikus üzenet

Kedves Olvasóm!

Amiről most írni szeretnék, alapvetően feltételezi a hitet a reinkarnációban. Minden egyes regressziós utazás egy, egy lépés saját megismerésében, a "nagy összefüggésekre" való rátalálásában. Misztifikáljuk a tényeket, lassan készségünké válhat a többi dimenziós asztrális síkokba való belátás lehetősége. Csak a saját tapasztalataim elsőként amit én utaztam korábbi életeimben.

Az első utazásom az akkori aktuális problémámra adta meg a választ, az jelenlegi feleségemmel milyen karmikus kapcsolatunk van. Az eset a módon történt. Ez volt életem első látogatása az asztrális világban, így feszültebb voltam a kelleténél. A bevezető relaxáció után az utaztatóm a technika segítségével elvitt Tibetbe a XIX. sz. első felébe. Középkorú voltam (jelenlegi feleségem lelke volt akkor is a feleségem lelke), favágással el a családomat. Volt egy fiúnk és egy lányunk. (A jelenlegi életünkben nem kapcsolatunk.) Szorgalmas, egyszerű életet éltünk. Már felnőttek voltak a amikor is kint dolgozva az erdőben mögém lopódzott egy hatalmas barna lóra állt, és a szó szoros értelmében agyonütött. Valószínűleg nem ízelet vagy megzavarták, mert otthagyták. Nem éreztem a halál pillanatát: fájdalmat, csak meglepetést, és nem is értettem igazán, hogy mi is történt temetésemen ismertem fel azt, hogy meghaltam, mert a következő kép tárta a fiam és az egyik szomszédom egy hordágyra fektetve a lapon felvittek egy hasonlító hegy tetejére. Ott egy nagy, sima felületű, asztalmagasságú szikla körbe kisebb-nagyobb sziklák, amin keselyűk izgatottan csapdostak a szárra. A gyenge idegzetűek a kép utáni bekezdéssel folytassák az olvasást.

Az történt, hogy letettek a szikla mellett ott állt a "boncmester", aki valamiféle rituális szertartást végignézett a fiam és a szomszédom fiam kifizette a boncmestert, aki otthagyták a testem velem a keselyűkkel. A boncmester komótosan lecsupaszított, és késsel feldarabolva a keselyűket dobált, akik fegyverrel elfogyasztották minden porcikámat.

A természet körforgása befejeződött. Teljesen mindegy, hogy a medve keselyű eszi-e meg az embert.

Azért a látvány megélése ott nem volt ilyen egyszerű, mint ahogy ezt most A következő utazáson megélt életem még érdekesebb volt. Itt tudatosodott az, hogy hiába szerzünk a földi életünk során anyagi javakat "jótékonykodunk" vele farizeus módjára, ha ezzel csak az egónknak kedv és nem a szeretet motiválja a cselekedeteinket.

A történet pedig a következő:

Körülbelül a Krisztus életének időszakában, a Szentföld környékén, 20-25 évesen születésű, de szabad római katonaként kezdtem el a bepillantásomat életembe.

Nem voltam okos ember, de jó katona, és ezért megbecsültek, és szégyűjtöttem. A család kimaradt az életemből, csak szolgáim voltak, és a fogalma ismeretlen volt a számomra. Csak az anyagiak megszerzése volt mert úgy gondoltam, azzal a szeretetet is meg lehet vásárolni. (A színdarab szereplők állandóak, csak a díszlet változik.) Tisztességes kort megéltem elmúltam, mire elkövetkeztek halálom napjának utolsó percei.

Egy szép, tengerparti villám volt egy lugasos terrasszal, ahol az utolsó megélhettem. Már régóta készülhettem a halálra, mert körülöttem 25-30 éves feszülten figyelték, hogy mi történik velem. Mindnyájan az adósaim csak azért adtam kölcsön a pénzem, mert azt hittem, ezért hálásak lesznek és szeretni fognak érte. És következtek életem utolsó pillanatai.

Ahogy az utolsó szívrohamtól megkönnyebbülve lelkem különvált a testem a következő látvány tárult elém:

A földi porhüvelyemre fittyet hányva még a szemem se fogták le, hanem aki ott volt, vitte el magával, amit elbirt. Én tehetetlenül ott lebegtem felfelé azon dühöngtem, hogy még meg sem haltam, "ezek" már mindent széthordtak. A temetésem legalább olyan dicstelen volt, mint az életem: két "jóérzésű" helyi hagyománynak megfelelően egy lepedőbe csavarva, de minden este (mosdatás, olajozás, ünnepi ruha), papi szertartás nélkül egy jeltelert dobáltak.

Volt min gondolkozni. Lelkem legalább a romokban hevert, mint a mellékelt festmény. Az életem sora nem ért véget. Nem olyan régi, hanem egy nagyon érdekes előző életet, amely a jelenkorunk ellenőrzéséért is megállná a helyét. Az élet utolsó tanulságok megismeréséhez segítettem. A bevezető meditáció alatt is utalás volt a jelenkorra, milyen jellegű életet fogok megismerni a következő képek bepillantásával.

Amikor földet értem, 20-25 éves nő voltam sokkal Amerika felfedezése előtt az aztékok fővárosához közel az őserdőben. A szokásoknak megfelelően különböző

gyógynövényeket gyűjtöttem a családom számára. Már férjnél voltam, a udvarnál valami magasabb tisztséget töltöttem be. Két fiam voltam különbözősággal. A ruházatom is a jómodot tükrözte, mert az átlagnál anyagból és díszesebbre készítették. Sok érdekes dolgot megtudtam "magamról", de a lényegét megint a halálom megélése során értettem meg. Fiaim az idő folyamán felnőttek, én már 45-50 éves lehettem. A nagyobb áldozó pap, a kisebbikből hivatalnok lett az udvarnál. A spanyolok elfoglalták a fővárost, és a vallásunk szerint isteneknek gondoltuk őket. A papjaink szerint a földön nem lehet legyőzni őket, csak a magasabb szellemvilág segítségével. Ezért azoknak az embereknek a lelke, akik az áldozati oltárról hagyják el a földet, a következő életükben kedvezőbb feltételekkel születhetnek újra, ha teljesítik feladatukat, pl.: megszállás, örökletbe, öngyilkosságba kergetés, stb.

(Történelmi tény, hogy a megszálló spanyolok között valamiféle öröklet utolsó katona szintjéig.)

Az áldozatoknak megtiszteltetés volt, ha így fejezhették be életüket, gyerekkoruktól készültek. Nagyobbik fiam áldozó papként az én megke-

nélkül engem is felajánlott áldozatnak, ami ellen a kisebbik fiam tiltakozó nem értett egyet ezzel a papi hatalmi elvakultsággal, és engem jobban annál, hogy így lássa a végemet. A nagyobbik fiamnak nem volt kötelező áldozást, de az ő egója erősebb volt, és a paptársainak akarta megmutatni számára fontosabb a hivatás, mint a saját szülőanyja. A férjem is a fiammal értett egyet, és nagyon büszke volt rá. Az én érzéseimre senki kíváncsi, de a nevelésemből adódóan csak a szeretet, alázat, büszkeség ezért természetesnek tartottam azt, ami történni fog.

Elkövetkezett az áldozat napja. Szépen felöltöztetve két segítő pap kísért áldozó piramis lépcsőjén. Az egészet kívülről láttam, megittak valami szerrel, ezért nem volt semmi testérzetem, és a tudatom is kihelyezve következőekben leírtak is enyhén borzasztóak, de fontosak.

A kép utáni bekezdéstől a gyengébb idegzetűek is tudják élvezni.

Fölfektettek az áldozati kőre, amely fekete és ragacsos korábbi áldozatok véréből. A ruha szabásából adó mozdulattal lecsupaszította a fiam a felső testemet. A nagyon színes volt, és egy színes apró tollakból készített viselt. A fején egy tiszta aranyból készített fejdísz volt oldalamon állt, a bal kezében egy fekete kőből csillogott a felkelő nap fényében. Néztam a fiam, és egy sem hasonlítható szeretet és boldogság érzése töltött meg még a férjem és a kisebbik fiam is, akit le kellett fogni, akarta akadályozni az áldozást, és elátkozta a bátyját. viszonzta az átkot, és lesújtott a késsel. A szívem felém a késpenge, és egyből elvágta az ütőereket. Ugy mozdulattal, amivel kihúzta a kést, a másik kezével nyílásba, eltörte az alsó bordám, és megmarkolva a kiemelte azt. Nem éreztem semmi fájdalmat, és a kívülről néztem végig. Amikor a fiam előre lépett széléhez, hogy felmutassa a tömegnek a még spriccelő és éreztem, mintha a mellkasomban hideg huzat söpört volna. Nem éreztem semmi negatív érzést a történetekkel kapcsolatban, de már felismertem: azt a feladatot, amiért az feláldozták, nem szabad teljesíteni, mert a népem karr tudom megváltoztatni.

A temetés a mai értelemben kicsit másképpen történt. szeretet szimbóluma, egy áldozati máglyán elégettetett, jelképezve mennyekbe távozását. A fejet elválasztották a testtől, és egy terembe helyezték többi áldozat koponyája mellé. A test többi részét egy földalatti terembe enyészet számára. Ebben a teremben nagyon sok lelket láttam, akik nem hogyan került oda a testük. Mint az később kiderült, nem mindenki kapott szert, és a papok többsége élvezte a gyilkolást. Sajnos, a fiam is köztük volt. Ebből a történetből is látszik, hogy egy életben a halál megélésén keresztül tanításokat kapunk, amire a következő életünkben is szükségünk van. Azok akikről most írtam, akár a jelenlegi életünkben is újból testet ölthet teljesülhet a kölcsönös átok valamilyen formában.

És jöttek, és mentek az élet felhők az égen ...
Közvetlen mostani megelőzően 1924-ben Németországban, valahol Alpokban, és szigorú neveltetésben részesültem. Fenntartás nélkül hiányzó propaganda által antiszemitizmusban, életfilozófia a magasabb rendű faj elmélet. Önként jelentkeztem a miután kemény SS-kil

reszesültem, és Sztálingrádnál estem fogságba. 1947 telén megszöktem egy a legnagyobb hidegben, leromlott fizikai állapotban, élelem nélkül, 1

kilométerre minden településtől. Természetesen megfagytam a tajga közepén vasútépítésen voltunk. Mi ebből a Karma?

I. 1954-ben születtem egy viszonylag antiszemita beállítottságú családban. Tökéletes sémita fejformával. 16 évesen megszegényítettek emiatt, és lezúzódtam.

II. Kisgyerekkoromban a homokozóból is bunkert csináltam lőrészekre. Szüleim és a környezetem nem sokat mesélt a háborúról. A híradófelvétele az orosz front érdekelt elsősorban.

III. Korábbi időszakban, mielőtt elkezdtem foglalkozni az ezoterikus világgal, a lábfejem fagyásérzésre emlékeztető elszíneződések keletkeztek. Volt olyan cipő, amiben nem fáztam volna a lábam. Tudnám sorolni a párhuzamokat az ellentételezéseket, de hely hiányában tovább lépnék.

Utaztatásaim során sok olyan életbe is bepillantásom lehetett, amiben voltam. A legtöbb ilyen életet természetesen jelenlegi feleségem utazáskor láthattam. A legkorábbi és legszebb Atlantiszon volt, ahol segítettek az enyhe gyógyulásban. Más is látott Atlantiszon mint Loki, és magam is utaztam (lokan) életet.

Feleségemmel közös életeim során voltunk apa-lánya, apa-fiú, kapuciner szerzetes és templomi katona ugyanott.

Sokszor találkoztam olyan emberek lelkével, akik mostani életemben is jelen vannak, és vagyunk a karmánk révén egymásra.

Amit most leírtam, nem a fantázia szüleménye, hanem a felsőbbrendű énünk segítségével, az előző életeink megismerésével, a megtapasztalásával a mostani életünk harmonikusabb legyen.

Ha a regressziós utazáshoz kellő tisztelettel megkapjuk a látszólag legegyszerűbb azokat a lényeges információkat, amelyeken jelenlegi életünk minőségén javíthatunk, erősíthetjük a hitünket.

"Távoli jövőbe és távoli földre küldöm én Őt, aki belőlem van. Ti előkészítitek az utat, és Ő megújítja a Föld ábrázatát."

/ Atlantiszi Jövendölése /

Hű tanítvány, pihenj a fehér csöndben,
pihened ki léted fáradalmait -
s ha visszatérsz újra a kerek földre,
hozd el az egek ajándékait.

Hozz szeretetet, irgalmat magaddal,
résztevé szívet mindenek felé;
északnak, délnek, keletnek, nyugatnak -
jó szándékot fel- és lefelé.

Legyél visszhangja majd a tanításnak,
légy szerény, szelíd, majd egyszerű;
a gyengék védelmére áldozd léted,
mert testvéred az állat és a fű...

A Mérhetetlen fény ragyogjon néked,
kísérjen el Végtelen Irgalom
pihenj az Égi Lótusz Ligetében,
ahol nincs szenvedés, nincs fájdalom...

Üdvözlégy, Lótuszvirág Ékessége!
Üdvözlégy, Halhatatlan Örökség!
Üdvözlégy, Hat Világnak Fényessége!
Üdvözlégy, Buddha, Tan és Közösség!

/Tibet Halot

A következő téma: A MÚLT Üzenete II. . avagy Érdekes életek és üzenetük.

A honlapon lévő anyagok nem kereskedelmi céllal és a forrás megadásával szabadon másolhatók, terjeszthetők vagy ha a szerzői jogok korlátozottak (ez az eredeti forráshelyen ellenőrizhető), akkor annak figyelembevételével!

Ajánlott böngésző: Internet Explorer 5 vagy újabb.
Ajánlott felbontás: 800*600 (16 bit) vagy nagyobb.
Utolsó módosítás: 2003. március 27. 18:05.
Webmester: webmester@asztralutazas.hu